

Palmzondag 2020

Lezing: Mattheus 21:1-11.

Overweging

Het is een navrant verhaal van Palmzondag in deze tijd. Er wordt ons verhaald van opgetogen mensen, volle straten. Jeruzalem tintelt van opwinding en verwachting. Ze lopen uit om die man van Nazareth te kunnen verwelkomen in hun stad. In de kinderbijbel Woord voor Woord heet dit verhaal 'Optocht door de stad'.

Wie vandaag de deur uitgaat treft een lege stad, een leeg dorp, een lege wijk aan. Her en der een auto of een fiets of iemand te voet, die de noodzakelijke dingen doet: werk dat onmisbaar is, even een noodzakelijke boodschap.

Er is geen sprake van opgetogenheid of verwachtingsvol uitzien, We zitten bang en angstig thuis in de hoop dat dit onvoorspelbare virus aan ons huis voorbij gaat. We hopen dat het een keert over zal zijn, licht aan het eind van de tunnel, maar voorlopig is er nog geen kijk op.

Moeten we het verhaal van Palmzondag maar overslaan en ons dit jaar concentreren op Goede Vrijdag en Stille Zaterdag. En Pasen? Hoe vieren we Pasen als we onszelf niet willen overschreeuwen en de dreiging niet willen bagatelliseren?

Toch wil ik een poging doen om Palmzondag, Jezus' intocht in Jeruzalem, te verstaan in het licht van onze huidige maatschappelijke crisis. Deze crisis heeft twee lagen en beide lagen worden in de afgelopen weken heel goed zichtbaar. De eerste laag is die van de angst, van de beperkingen, van de enorme uitdagingen in de zorg en de onzekerheid van ondernemers over de toekomst van hun bedrijf. Maar er is ook een tweede laag en dat is die van enorme inzet van mensen voor elkaar, van allerlei vormen van hulp die worden georganiseerd, mensen die niet wegkruipen maar kijken wat ze voor anderen kunnen betekenen. Kan ik wat voor je doen is een vraag die overal gesteld wordt. Ik draai mee in de Voedselbank hier in de Bilt en het is hartverwarmend hoeveel mensen iets willen doen voor anderen die in deze tijd het extra moeilijk hebben. In Rotterdam organiseren ze tablets en laptops voor kinderen in gezinnen die dat niet kunnen betalen. Muzikanten zingen en spelen op straat voor verpleeghuizen om geïsoleerde ouderen een hart onder de riem te steken. We ontdekken hoezeer we op elkaar zijn aangewezen en hoeveel we voor elkaar kunnen betekenen, hoe onze samenleving draait op wat we voor elkaar doen, zonder betaling, zonder tegenprestatie.

De mensen die Jezus op Palmzondag inhalen in de stad geloven dat er met hem iets nieuws kan beginnen. Ze voelen de inspiratie van een nieuwe weg, een betere toekomst, Gods toekomst die naar hen toe komt: Gezegend die komt in de naam van de Heer. Deze man van Nazareth komt van Godswege naar ons toe en opent een nieuwe horizon. Het tintelt in mensen die tot dan toe terneer gedrukt waren. Er open zich in hen een bron van nieuwe vitaliteit en geloof dat het anders kan.

Maar Palmzondag wordt gevolgd door verraad, door afkeer, door het kruis. We weten het al te goed. De gevestigde macht en de bestaande posities en belangen zich herstellen. Een paar dagen later lijkt Palmzondag niet meer dan een rimpeling te zijn.

Gaat het ook zo met ons na Corona. Gaat onze verantwoordelijkheid voor elkaar en ons besef van gemeenschappelijkheid weer verloren in ons eigen belang, onze zelfontplooiing.

Keren we terug naar voort wat, hoort wat? Gaat onze waardering voor mensen in de zorg en anderen die in deze tijd de samenleving draaiende houden terug naar de gedachte dat collectieve middelen niet teveel moeten kosten?

We kunnen die vraag nu nog niet beantwoorden, de toekomst zal het leren. Maar Palmzondag biedt ons een inblik in wie we kunnen zijn, dat we niet vastzitten aan hoe het altijd was, dat we onszelf en onze wereld nieuw kunnen denken als we ons laten inspireren door Jezus van Nazareth , de gezondene, de Messias die komt van Godswege. Laten we hem ook in deze tijd verwelkomen als degen die ons leidt, die ons ver bindt met onze diepste verlangens en zo nieuwe toekomst opent.

René Grotenhuis

Voorbeden 5 april.

Wij bidden U, God voor allen die wereldwijd bang en angstig zijn, die het ongrijpbare niet aankunnen en weten wat ze moeten verwachten. Verlicht hun hart , bindt ons aan elkaar opdat wij elkaar in vertrouwen dragen.

Zo bidden wij U.

Wij bidden U, God voor, alle die moedig en met een groot hart hun werk doen, in ziekenhuizen, in verpleeghuizen, in de thuiszorg en voor allen die hulp en steun bieden aan mensen in hun omgeving, bekenden en onbekenden. Houd hen gaande en versterk hun geloof in onze roeping voor elkaar zo goed als U, God te zijn .

Zo bidden wij U.

Wij bidden U, God, voor allen die leiding geven in politieke, samenleving en kerk in deze onzekere tijden. Dat zij mensen verbinden aan elkaar, dat zij onze samenleving versterken.

Zo bidden wij U.

Wij bidden U, God, dat ook in deze crisis uw wereld dichterbij komt, dat zij zien de tekenen van uw nieuwe wereld herkennen en deze tekenen koesteren en bewaren als kostbare verworvenheden voor onze toekomst.

Zo bidden wij U.

God, verhoor onze gebeden in deze onzekere tijden, Gij die onze rots en ons behoud zijt, vandaag en alle dagen van tijd en eeuwigheid.

Amen.